
BOJOVÁ ČINNOST FRONTOVÉHO LETECTVA

Plukovník Pravoslav Kalický

Cílem článku je ukázat na souvislost bojové činnosti frontového letectva v prvním jaderném úderu a při odražení vzdušného napadení nepřítele, s činností na válčišti, v širším měřítku za účasti hlavních druhů ozbrojených sil.

STRATEGICKÝ OBZOR POČÁTEČNÍHO OBDOBÍ VÁLKY A STRATEGICKÁ OPERACE NA VÁLČIŠTI

Zahájení války a její průběh v počátečním období by mohly zásadně ovlivnit celý průběh ozbrojeného zápasu i jeho konečný výsledek. Dokonce je pravděpodobné, že o konečném výsledku války by mohlo být rozhodnuto již v počátečním období. Počáteční období války zahrnuje první hromadný jaderný úder a operace i bojovou činnost druhů ozbrojených sil na pozemních i oceánských válčištích, vedených k dosažení bližších strategických cílů války.

První jaderný úder je zvláštní formou ozbrojeného zápasu a má rozhodující vliv na výsledek války v počátečním období. Jeho cílem je zmařit jaderný útok nepřítele, ovládnout strategickou iniciativu k rozvinutí operací a bojové činnosti druhů ozbrojených sil na válčišti k dosažení bližších strategických cílů. Hlavní úkoly prvního jaderného úderu jsou: zničit prostředky jaderného napadení, především strategické, zničit nebo způsobit rozhodující ztráty uskupením pozemních vojsk, letectva a námořnictva a narušit ekonomický a morální potenciál nepřítele, jeho státního zřízení i vojenského velení.

Operace a bojová činnost druhů ozbrojených sil jsou další náplní počátečního období války v závislosti na charakteru válčiště a stanovených strategických úkolů. Za hlavní válčiště považujeme severoamerické, evropské a atlantické válčiště.

Raketová vojska strategického určení — jako hlavní a rozhodující druh ozbrojených sil budou působit na všech válčištích jak v prvním jaderném úderu, tak i v dalším průběhu počátečního období války. Údery raketových vojsk strategického určení vzhledem k jejich mohutnosti, rychlosti a dosahu mohou mít rozhodující vliv na dosažení bližších strategických cílů války. Hlavní úsilí těchto prostředků bude soustředěno na severoamerickém válčišti především proto, že jsou na něm rozmístěny strategické jaderné prostředky a hlavní ekonomická základna imperialismu.

Operace a bojová činnost jednotlivých druhů ozbrojených sil na dalších válčištích budou mít formu strategických operací.

V Atlantickém oceánu zúčastní se strategických operací vojenská námořní síly v součinnosti s dálkovým letectvem, na evropském válčišti — jako na hlavním pozemním válčišti pak prakticky všechny druhy ozbrojených sil.

V podmínkách evropského válčiště může být obsahem strategické operace :

první jaderný úder, první a následující útočné operace frontů, vzdušné operace dálkového letectva, bojová činnost vojsk PVOS, operace a bojová činnost vojenského námořnictva, vzdušné nebo námořní výsadkové operace strategického významu.

Z hlediska časové posloupnosti i obsahu řešených úkolů můžeme strategickou operaci rozdělit na tato období:

- první jaderný úder,
- první útočné operace frontů,
- následující útočné operace frontů.

První jaderný úder v globálním měřítku je osobitou formou ozbrojeného zápasu, je hlavním obsahem počátečního období války. Část prvního jaderného úderu na daném válčišti je současně i hlavním a rozhodujícím obdobím strategické operace. Strategická operace začíná prvním jaderným úderem na válčišti. Hlavní úlohu v prvním jaderném úderu strategické operace mají raketová vojska strategického určení (rakety středního dosahu). Kromě nich se ho zúčastní raketová vojska frontů, dálkové letectvo, frontové letectvo a úderné síly vojenského námořnictva.

První jaderný úder uskutečňují raketová vojska strategického určení a raketová vojska frontů zpravidla jednou salvou, dálkové i frontové letectvo jedním vzletem, což časově představuje rozmezí 1 — 2 hodin. Konkrétní situace na válčišti může si však vyžádat další (opakovanou) salvu raket a další vzlet nebo několik vzletů frontového letectva. V takovém případě může první jaderný úder trvat i několik hodin. Efektivnost prvního jaderného úderu na začátku strategické operace nezáleží však jen na možnostech prostředků (počet jaderných úderů, tritolový ekvivalent, rychlost úderu a schopnost překonávat PVO nepřítele), ale i na situaci a činnosti nepřítele, zejména na pohotovosti a činnosti jeho prostředků jaderného napadení. Vzhledem k činnosti nepřítele může být první jaderný úder zahájen prakticky ve dvou variantách.

První varianta, nejpravděpodobnější a svým charakterem nejsložitější předpokládá, že k prvnímu jadernému úderu našemu i nepřítele dojde v podstatě najednou nebo s malým časovým rozdílem v jeho počátku. Při druhé variantě počítáme, že se nám podaří uskutečnit první jaderný úder na hlavní nosiče jaderných zbraní na válčišti — na taktické letectvo, připravené ke vzletu na letištích a zničit převážnou část raket operačně taktického určení na stanovištích ještě před odpálením prvních raket. Teoreticky by mohla existovat ještě třetí varianta, při níž úspěchu druhé varianty by dosáhl nepřítel. Za současného poměru sil a vzájemných možností je však nutno tuto variantu vyloučit nejen proto, že by byla pro nás vojensky i politicky absolutně neúnosná, ale také proto, že je pro nepřítele v dosavadních podmínkách technicky těžko uskutečnitelná. Tento názor se opírá o skutečnost, že naše jaderná síla je založena především na raketách jako nosičích jaderných zbraní a u nepřítele doposud na evropském válčišti na taktickém letectvu. Nepřítel si je vědom svých slabostí a usiluje o vytvoření pokud možno rovnocenných podmínek. To dokazuje jeho celkové zaměření raketového výzkumu, perspektivní výstavba ozbrojených sil, zvyšování počtu raket i výstavba společných jaderných sil NATO. Budu tedy vycházet jen z první varianty zahájení prvního jaderného úderu, který bude charakteristický tím, že současně, nebo téměř současně s jeho zahájením bude nutno odrážet vzdušný úder nepřítele. Hlavní úloha při odrážení vzdušného na-

padení nepřítele připadá vojsku PVOS, které plní tento úkol v úzké součinnosti s vojsky PVO frontů, stíhacím letectvem leteckých armád frontů a prostředky PVO vojenského námořnictva. První jaderný úder tedy časově splývá s odražením prvního hromadného vzdušného úderu nepřítele. Odražení vzdušného napadení nepřítele probíhá v celém průběhu strategické operace, rozhodující však je první hromadný vzdušný úder, ve kterém nepřítel použije rozhodující část svých jaderných prostředků.

PRVNÍ JADERNÝ ÚDER FRONTU A ODRÁŽENÍ VZDUŠNÉHO ÚDERU NEPŘÍTELE

První jaderný úder jako hlavní obsah počátečního období války a osobitá forma ozbrojeného zápasu, je veden se zahájením války **na všechna válčiště**. Frontová útočná operace počátečního období války je součástí strategické operace na válčišti. První jaderný úder frontu je součástí prvního jaderného úderu strategické operace a zároveň rozhodujícím obdobím samotné útočné operace frontu. Front uskutečňuje první jaderný úder svými prostředky — raketovými vojsky a frontovým letectvem. Cíl prvního jaderného úderu frontu vyplývá z cíle prvního jaderného úderu strategické operace a záleží rovněž na úloze a místě frontu ve strategické operaci.

Hlavní úkoly prvního jaderného úderu na válčišti mohou být:

- zničit jaderné prostředky nepřítele, především jeho rakety, letouny-nosiče jaderných zbraní a bezpilotní letouny,
- zničit nebo rozbit hlavní uskupení pozemních vojsk i letectva;
- umlčet PVO nepřítele a narušit jeho velení a navedení prostředků vzdušného napadení,
- zničit svazky letadlových lodí a ponorek s raketami Polaris v mořích — na přístupech k pozemnímu válčišti,
- narušit ekonomický a morální potenciál nepřítele a jeho státní zřízení údery na velká průmyslová a administrativní centra.

Z úkolů prvního jaderného úderu strategické operace vyplývá analogicky cíl i úkoly prvního jaderného úderu frontu. Cílem prvního jaderného úderu frontu může být zničit jaderné prostředky nepřítele a způsobit podstatné ztráty jeho uskupení pozemních vojsk a letectva v pásmu frontu na hloubku dosahu frontových prostředků (šířka útočného pásma frontu může být 350 — 500 km, hloubka dosahu frontových prostředků 300 — 600 km).

Front může plnit v prvním jaderném úderu tyto úkoly:

- ničit rakety operačně taktického určení v palebných postaveních i na přesunech,
- ničit letectvo nepřítele, zejména nosiče jaderných zbraní na bližších letištích,
- ničit hlavní uskupení pozemních vojsk prvního operačního sledu i bližší zálohy v místech stálé dislokace, na přesunech i v prostorech soustředění,
- umlčovat a ničit PVO nepřítele,
- narušit velení vojskům a navedení prostředků vzdušného napadení.

Objekty, které front v prvním jaderném úderu ničí, mají v podstatě operační význam a můžeme je rozdělit podle charakteru a rozměru na **pohyblivé a stacionární, velkorozměrné, malorozměrné a bodové**.

PLÁNOVÁNÍ PRVNÍHO JADERNÉHO ÚDERU

První jaderný úder na válčišti plánuje centrálně hlavní velení. Základem plánování prvního jaderného úderu na stupni frontu je rozhodnutí velitele frontu. Velitel frontu při přijímání rozhodnutí k prvnímu jadernému úderu vychází z

- úkolu, uloženého hlavním velením,
- přiděleného počtu a ráže jaderných nábojů,
- možnosti frontu z hlediska počtu a dosahu odpalovacích zařízení raketových vojsk frontu a letounů nosičů jaderných nábojů,
- uskupení vojsk nepřítele a počtu i charakteru objektů k ničení v prvním jaderném úderu,
- meteorologických, geografických, časových a jiných podmínek.

Z operační směrnice hlavního velení je veliteli frontu známo, na které objekty nebo od jaké čáry uskuteční úder raketová vojska strategického určení. V jednotlivých případech mohou raketová vojska strategického určení působit jednotlivými údermi i na objekty, které jsou v prostoru jaderného úderu frontu (obvykle na velkorozměrné objekty, jejichž zničení vyžaduje větší ráže jaderných nábojů).

Počet jaderných nábojů, přidělený frontu k prvnímu jadernému úderu i na útočnou operaci, může být různý a bude záležet především na plánovaných úkolech raketových vojsk strategického určení na směru frontu, na úloze a místu frontu ve strategické operaci a v prvním jaderném úderu na válčišti, na úkolech frontu a jeho bojovém složení a na počtu objektů nepřítele ve frontovém prostoru, na které jsou plánovány úder.

Při zhodnocení situace a sestavování poměru sil v jaderných prostředcích, je třeba vzít v úvahu i možnosti raketových vojsk strategického určení a mít na zřeteli celkový tritolový ekvivalent prvního jaderného úderu a ne jen prosté porovnání počtů jaderných prostředků a odpalovacích zařízení.

V závislosti na těchto činitelích může být frontu přiděleno na útočnou operaci 100 — 150 — 200 jaderných nábojů, z nichž v prvním jaderném úderu může být použito 40 — 60 %. Možnosti frontu z hlediska jeho jaderné salvy mohou být různé a závisí především na počtu nosičů jaderných nábojů (odpalovacích zařízení raket a letounů-nosičů jaderných zbraní). Front, který má 3 až 4 vševojskové, jednu tankovou a jednu leteckou armádu, může mít okolo 50 až 60 odpalovacích zařízení raket operačně taktického určení a 80 — 100 letounů nosičů jaderných zbraní. Jaderná salva frontu tohoto bojového složení může být tedy do 150 jednotlivých úderů.

Hlavní otázkou při plánování prvního jaderného úderu je vyčlenit prostředky ke zničení konkrétních cílů (objektů). Přitom prakticky dochází k rozdělení objektů mezi raketová vojska frontu a frontové letectvo.

Hlavní jadernou silou frontu jsou raketová vojska frontu, která mají určité přednosti před letectvem (rychlost úderu, nezranitelnost od PVO, značný dosah, schopnost nést silné jaderné náboje, nezávislost na denní a noční době a podstatně nižší závislost na meteorologických podmínkách než u letectva).

Současné nadzvukové bombardovací a stíhací bombardovací letectvo, vyba-

vené spolehlivými radionavigačními systémy, je však rovněž mohutnou jadernou silou frontu. Jeho přednosti v porovnání s raketovými vojsky jsou:

- schopnost manévrovat a uskutečňovat údery i na jiné cíle než bylo původně plánováno,

- značná přesnost zásahu zvláště při použití radionavigačních systémů,

- schopnost uskutečnit údery bezprostředně po doplňujícím průzkumu,

- větší efektivnost při ničení manévrujících cílů.

Kromě toho letecká armáda frontu může mít ve svém bojovém složení i útvary křídlatých raket-nosičů jaderných nábojů, které se vyznačují zvláště přesností zásahu a jsou méně zranitelné prostředky PVO nepřítele.

Při plánování rozdělujeme objekty mezi raketová vojska frontu a leteckou armádu podle těchto zásad:

- každému prostředku je možno přidělit takové objekty, u nichž je záruka jejich nejefektivnějšího zničení,

- raketová vojska frontu ničí především objekty stacionární, zvláště objekty bráněné silnou PVO jako např. letectvo na bližších letištích, protiletadlové řízené střely (stacionární). Kromě těchto objektů ničí raketová vojska frontu i objekty pohyblivé, např. rakety v palebných postaveních, vojska nepřítele, zvláště jeho tankové svazky v prostorech soustředění, VS svazků a svazů. Před úderem na pohyblivé objekty je však nutno provést doplňující průzkum, pokud poslední zprávy o poloze objektů neumožňují jejich efektivní zničení,

- křídlaté rakety letecké armády ničí v podstatě objekty stejného charakteru jako raketová vojska frontu. Pro mimořádnou přesnost jsou vhodné zvláště k ničení důležitých malorozměrných i bodových objektů,

- frontové letectvo letecké armády ničí v prvním jaderném úderu především objekty pohyblivé a malorozměrné nebo i bodové. Objekty velkorozměrné, např. vojska v prostorech soustředění nebo na přesunech, letouny na letištích ničí frontové letectvo zpravidla jadernými náboji. Jadernými prostředky ničí LA rovněž rakety v palebných postaveních, VS svazů nebo vyšších svazků a jiné důležité objekty. Kromě toho s použitím chemických nebo obyčejných prostředků ničí frontové letectvo radiolokátory, prostředky navedení, jednotlivé proudy vojsk a jiné objekty.

Rozdělení objektů úderů a stanovení úkolů k jejich ničení při plánování je tedy i **hlavním základem součinnosti raketových vojsk frontu a frontového letectva**. Současně s výběrem prostředků pro ničení je stanoven i tritolový ekvivalent a časové sládní jaderných úderů.

Raketová vojska frontu a frontové letectvo mohou použít jaderné náboje s tritolovým ekvivalentem od 30 do 300 kt. Při prvním jaderném úderu frontu s použitím 100 jaderných nábojů, bude jeho jaderná salva v průměru od 2000 kt do 3500 kt, což může způsobit 50 — 60 % ztráty 7 — 8 divizím nepřítele, uskutečnit jaderné údery na 8 — 10 letišť, umlčet do 5 oddílů PLŘS, zničit 8 — 10 odpalovacích zařízení raket operačně taktického určení, vyřadit z činnosti 3 — 5 VS a mít ještě 6 — 8 jaderných nábojů v záloze.

Trvání prvního jaderného úderu záleží v podstatě na časovém rozpětí od začátku úderu raketami na stacionární nebo pohyblivé objekty nepřítele (jejichž poloha je přesně známa), do úderu raket a letectva na pohyblivé objekty, jejichž

polohu upřesňuje doplňující průzkum. Uvážíme-li, že údaje o poloze pohyblivých objektů mohou být upřesněny za 30 — 45 minut, **může první jaderný úder frontu trvat od 50 do 90 minut.**

Účast prostředků, celkový počet jaderných nábojů a tím i efektivnost prvního jaderného úderu bude záviset také na denní a noční době a meteorologických podmínkách, které mohou ovlivnit hlavně účast letectva v prvním jaderném úderu. Noční varianta prvního jaderného úderu může být časově delší. Za základní variantu považujeme v současných podmínkách variantu denní, protože k jadernému útoku na válčiště plánuje nepřítel především taktické letectvo. První jaderný úder frontu je tedy nutno plánovat nejméně ve dvou variantách.

Na závěr této otázky porovnáme ještě jaderné možnosti frontu a raketových vojsk strategického určení. Jaderná salva frontu může být 2000 — 3500 kt. Raketová vojska strategického určení mají jaderné náboje o tritolovém ekvivalentu několik desítek megatun. Rakety středního dosahu raketových vojsk strategického určení mohou běžně dopravovat na cíle jaderné náboje o ekvivalentu 1 — 3 i více megatun. Z prostého porovnání tedy vidíme, že jeden až dva náboje raketových vojsk strategického určení z hlediska tritolového ekvivalentu se rovnají jaderné salvě frontu. Na strategickém směru frontu na plnou hloubku útočné operace (nebo i na plnou hloubku válčiště) může být v závislosti na vážnosti daného strategického směru a počtu objektů nepřítele použito několik desítek jaderných nábojů megatunového druhu, což představuje souhrnný tritolový ekvivalent 30 — 80 — 100 megatun. Ničivý účinek těchto prostředků ve větší hloubce mohou ještě zvětšit pozemní výbuchy.

Z toho vyniká hlavní úloha raketových vojsk strategického určení v prvním jaderném úderu, značné možnosti frontu a vcelku rozhodující význam prvního jaderného úderu pro celou frontovou útočnou operaci počátečního období války.

Odrážení vzdušného napadení nepřítele a zvláště jeho prvního jaderného úderu časově zasahuje do období vlastního prvního jaderného úderu. Nepřítel plánuje zahájení války globálním jaderným útokem, přičemž jaderný útok na válčišti bude jeho součástí. Vzhledem k tomu, že hlavní jadernou sílu nepřítele na válčišti tvoří zatím taktické letectvo, rozhodující význam bude mít odrážení prvního vzdušného úderu nepřítele. Tento úkol plní především vojska PVOS v součinnosti s vojsky PVO frontu a stíhacím letectvem letecké armády. Frontu může být rozmístěn na území, bráněném jedním až dvěma svazky vojsk PVOS. Kromě toho frontu v závislosti na svém bojovém složení může mít 4 — 6 i více pluků PLŘS a značné množství útvarů malorážového PLD, jakož i několik radio-technických útvarů. Letecká armáda může mít v závislosti na bojovém složení frontu 2 — 3 stíhací letecké divize.

Odrážení prvního jaderného úderu nepřítele organizujeme na principu použití všech těchto prostředků v součinnosti podle jednotného plánu v jednom systému PVO. Základem systému PVO v příhraničním pásmu jsou svazky PVOS, které jsou ve stavu trvalé bojové pohotovosti. Kromě toho vojska PVO frontu mohou rovněž část sil udržovat ve stavu bojové pohotovosti v rámci systému PVO a ostatní síly a prostředky mít dislokovány tak, aby v krátké časové normě dosáhly plné bojové pohotovosti a byly připraveny k plné účasti na odrážení prvního vzdušného úderu nepřítele. Útvary PLŘS frontu i armád vytvářejí první pásmo PVO, stíhací letectvo LA je předurčeno k bojové činnosti přede-

vším před pásmem PLŘS nebo mezi pásmy, může však působit i v jednom prostoru s PLŘS. Útvary RTV frontu vytvářejí část skrytého radiolokačního systému. K velení a navedení se plně využívá prostředků a stanovišť vojsk PVOS. Na úspěch při odrážení vzdušného úderu nepřítele má rozhodující vliv včasné přivedení do stavu plné bojové pohotovosti všech sil a prostředků PVO a dokonale organizovaná součinnost. Efektivnost PVO zvyšuje rovněž i dovedné použití protiradiotechnických prostředků.

ÚČAST LETECKÉ ARMÁDY FRONTU V PRVNÍM JADERNÉM ÚDERU A ODRÁŽENÍ VZDUŠNÉHO NEPŘÍTELE

Letecká armáda frontu jako svaz frontového letectva je předurčena k bojové činnosti v součinnosti s vojsky frontu. Bojové složení LA není stálé a záleží především na bojovém složení a úkolech frontu. Front, který má 2 — 3 A a jednu TA, může mít LA ve složení 2 — 3 sld, 2 sbold, 1 bold, 2 pzlp a 2 pluky křídlatých raket. Celkem může mít front tohoto složení 600 — 700 bojových letounů, z nichž 80 — 100 nosíků jaderných zbraní.

Hlavními bojovými prostředky LA jsou jaderné pumy, rakety třídy vzduch - země a vzduch - vzduch. Vedle jaderných pum mají své místo v bojové činnosti frontového letectva i chemické a obyčejné prostředky. Účast letecké armády v prvním jaderném úderu frontu a při odrážení vzdušného úderu nepřítele je hlavním úkolem LA ve frontové útočné operaci počátečního období války. Nemělo by se podrobně zabývat rozsáhlou a složitou problematikou přípravy LA ke splnění tohoto úkolu, rozeberu jen tyto otázky:

- plánování bojové činnosti LA v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného úderu nepřítele;
- zaujetí plné bojové pohotovosti LA;
- hromadný vzlet frontového letectva ke splnění úkolů v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného úderu nepřítele.

PLÁNOVÁNÍ BOJOVÉ ČINNOSTI LA V PRVNÍM JADERNÉM ÚDERU FRONTU A PŘI ODRÁŽENÍ VZDUŠNÉHO ÚDERU NEPŘÍTELE

Bojovou činnost frontového letectva LA v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného napadení nepřítele plánuje centrálně štáb frontu za účasti vedoucích funkcionářů štábu LA. Základní plánovací dokumenty na stupni frontu jsou:

- plán prvního jaderného úderu frontu,
- plán PVO frontu,
- plán průzkumu frontu.

Štáb LA zpracovává **plán bojové činnosti LA ve frontové útočné operaci** (ve kterém je plánována i účast letectva v prvním jaderném úderu frontu a **plán vzdušného průzkumu**).

Plán bojové činnosti LA ve frontové útočné operaci obsahuje činnost frontového letectva na celou útočnou operaci, podrobně činnost v prvním jaderném úderu a do splnění bližšího úkolu frontu, zejména na první dva dny operace.

LA může v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného úderu nepřítele plnit tyto úkoly:

- v součinnosti s raketovými vojsky frontu ničit jadernými údery svazky prvního operačního sledu nepřítele v prostorech soustředění nebo v pochodových a předbojových sestavách, na přístupech ke státním hranicím a operační nálety v hloubce;

- ničit rakety operačně taktického určení v palebných postaveních i na přesunech, a dále letouny-nosiče jaderných zbraní na letištích;

- umlčovat PVO nepřítele zničením jeho radiotechnických prostředků, PLŘS středního dosahu a letounů SL na bližších letištích;

- narušovat systém velení a navedení nepřítele údery na VS svazu a svazků pozemních vojsk a letectva;

- v součinnosti s vojsky PVOS a vojsky PVO frontu ve vzdušných bojích ničit nepřátelské letectvo a bezpilotní letouny na bližších přístupech ke státním hranicím, jakož i v určených pásmech a sektorech;

- prvním hromadným obiletem plnit úkoly vzdušného průzkumu s důrazem na doplňující průzkum pohyblivých objektů, na které plánují jaderné údery raketová vojska frontu.

Ke splnění úkolů v základní (denní) variantě je plánováno úsilí plného armádního vzletu LA, 1 — 2 salvy křídlatých raket a kolem 50 % jaderných prostředků.

Bojová činnost LA musí být zplánována přitom tak, aby po splnění úkolů v prvním jaderném úderu nedošlo k přestávce, ale aby část letectva mohla plynně a nepřetržitě vyhledávat a ničit ZHN, zálohy, chránit vojska i objekty před údery ze vzduchu a vzdušným průzkumem.

Noční variantu (nebo variantu denní za zvlášť obtížných povětrnostních podmínek) plánujeme s omezením bojového úsilí letectva v závislosti na stupni výcviku létajícího personálu. Přitom je však nutno zabezpečit bezprostředně s rozedněním nebo zlepšením povětrnostních podmínek narůstání úsilí letectva a zasadit do boje další útvary a jednotky, které nemohly v předcházejících podmínkách plnit úkoly.

Zvláštní pozornost při plánování je nutno věnovat součinnosti frontového letectva s raketovými vojsky frontu a to nejen výběru, rozdělení objektů a časovému sladění úderů, ale i úkolům zabezpečujícím jejich činnost. K nim patří zejména vzdušný průzkum ve prospěch raketových vojsk frontu a umlčení nebo narušení PVO nepřítele údery raketových vojsk. Efektivní činnost raketových vojsk frontu proti pohyblivým objektům je značně podmíněna doplňujícími údaji o poloze těchto objektů. Tyto údaje až do souřadnic polohy objektů zjišťuje pro raketová vojska frontové průzkumné letectvo LA. Raketové vojsko frontu ve prospěch frontového letectva ničí prostředky PVO nepřítele, především stacionární LŘS a stíhací letectvo na letištích a po doplňujícím průzkumu i pohyblivé PLŘS (HAWK).

Plán vzdušného průzkumu LA frontu vychází z úkolů plánu průzkumu frontu a obsahuje činnost průzkumného letectva a průzkumných jednotek ostatních druhů letectva LA na celou frontovou operaci. Podrobně je plánována činnost na první hromadný oblet a ke splnění úkolů na první a druhý den frontové operace. Činnost průzkumného letectva a průzkumných jednotek ostatních druhů frontového letectva na první hromadný oblet je plánována centrálně až do jed-

notlivých osádek letounů vto, jako součást účasti frontového letectva v prvním hromadném úderu frontu.

Bojové úsilí průzkumného letectva a průzkumných jednotek ostatních druhů frontového letectva v prvním hromadném obletu musí být soustředěno k získání zpráv a údajů o změnách v dislokaci ZHN, letectva, pozemních vojsk a prostředků PVO nepřítele.

Hlavní pozornost je soustředěna na upřesnění souřadnic pohyblivých objektů, předurčených k ničení v prvním hromadném úderu. Kromě toho část úsilí je vyčleněna k získání zpráv, umožňujících vyhodnotit operační sestavu a zámysl činnosti vojsk nepřítele.

Organizace prvního hromadného obletu a jeho zabezpečení je značně náročná právě z toho hlediska, že část bojové činnosti bude probíhat ještě v podmínkách silné aktivní PVO nepřítele.

Bojovou činnost stíhacího letectva LA plánujeme na základě úkolů, obsažených v plánu PVO frontu tak, že část jeho úsilí vyčleňujeme k zabezpečení bojové činnosti ostatních druhů letectva LA, případně dálkového bombardovacího letectva hlavního velení.

ZAUJETÍ PLNĚ BOJOVÉ POHOTOVOSTI FRONTOVÉHO LETECTVA LA

Frontové letectvo před zahájením bojové činnosti může být ve stavu **trvalé, zvýšené nebo plné bojové pohotovosti**.

Trvalá bojová pohotovost letectva je hlavním požadavkem, zabezpečujícím úspěšnou bojovou činnost. Přitom svazky a útvary LA jsou na mírových letištích a plní výcvikové úkoly. **Zvýšená bojová pohotovost** letectva vyžaduje opatření umožňující urychlený vzlet ke splnění úkolů. Hlavní opatření je zvýšit počet pohotovostních jednotek na letištích a připravit k zaujetí operační sestavy a rozptýlení letectva.

Plná bojová pohotovost letectva je nejvyšší stupeň bojové pohotovosti. Předpokládá zaujmout operační sestavu letectva a uvést vojska svazků a útvarů do pohotovosti čís. 1 a 2 ke vzletu. Dosáhnout plnou bojovou pohotovost letectva v krátké časové normě vyžaduje

- rozvinout VS a připravit celý systém velení již v mírových podmínkách,
- dostatek letišť, schopných přijímat letectvo a zabezpečit bojovou činnost z nich,
- vysoký stupeň bojové přípravy svazků a útvarů letectva,
- všestranně zabezpečit bojovou činnost letectva.

Mírovou dislokaci frontového letectva volíme tak, aby LA byla schopna splnit úkoly v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného úderu nepřítele i z mírových letišť.

Normy pro zaujetí plné bojové pohotovosti letectva v době zaujetí operační sestavy mohou být v rozmezí od 2 — 3,5 hodiny (v případě zaujetí plné bojové pohotovosti ze zvýšené bojové pohotovosti se tato norma podstatně zkracuje).

Operační sestava musí být zaujata v nejpříhodnější dobu, zpravidla ne déle než 12 — 24 hodin před pravděpodobným zahájením bojové činnosti. LA zaujímá operační sestavu na rozkaz velitele frontu, který toto rozhodnutí přijímá v rámci celkových příprav k bezprostřednímu zahájení bojové činnosti.

Operační umění a taktika

HROMADNÝ VZLET FRONTOVÉHO LETECTVA KE SPLNĚNÍ ÚKOLŮ V PRVNÍM JADERNÉM ÚDERU FRONTU A PŘI ODRÁŽENÍ VZDUŠNÉHO ÚDERU NEPŘÍTELE

Úkoly v prvním jaderném úderu frontu a při odrážení vzdušných úderů nepřítele vyžadují plný armádní vzlet frontového letectva. Tento požadavek vyplývá nejen z rozsáhlosti úkolů a principu soustředěného použití letectva, ale i z nutnosti vyvést letectvo zpod úderu nepřítele. Organizace hromadného vzletu záleží na dislokaci letectva, stupni bojové pohotovosti a uspořádání prvního jaderného úderu (na posloupnosti plnění úkolů raketami a letectvem frontu), jakož i na způsobu vzdušného úderu nepřítele.

Za základní způsob uspořádání prvního jaderného úderu frontu je možno považovat takový, kdy první úderý uskutečňují raketová vojska frontu na stacionární objekty, nevyžadující doplňujícího průzkumu.

Tyto úderý vedeme i na stacionární PLŘS nepřítele, čímž vytvoříme příznivé podmínky pro efektivní bojovou činnost letectva.

Frontové letectvo vede v prvním jaderném úderu bojovou činnost po sledech. V prvním sledu útočí křídlaté rakety, část stíhacího bombardovacího letectva a část stíhacího letectva s úkolem ničit ZHN, umlčet PVO, narušit systém velení a odrazit první sled vzdušného úderu nepřítele. Ve druhém sledu útočí zbývající část stíhacího bombardovacího letectva a bombardovací letectvo — nosiče jaderných zbraní s úkolem ničit svazky prvního operačního sledu nepřítele a uskutečnit jaderné úderý na další důležité objekty prvního jaderného úderu. Ve druhém sledu může být také uskutečněna druhá salva křídlatých raket.

Ve druhém sledu je zasazena do boje i hlavní část SL s úkolem odrazit druhý sled vzdušného úderu nepřítele a chránit pozemní vojska, která přecházejí do útoku.

Průzkumné letectvo plní úkoly v prvním i ve druhém sledu s doplňujícím průzkumem pohyblivých objektů. Bezprostředně po obdržení upřesňujících údajů o poloze pohyblivých objektů uskutečňují raketová vojska frontu další plánované úderý na tyto cíle. Rozhodující v organizaci hromadného vzletu frontového letectva je včas dosáhnout pohotovosti ke vzletu.

Hromadný vzlet je zahájen na signál podle výpočtu, kdy předem je známa doba odpálení raket. Před vzletem je nutno uvést letectvo do nejvyššího stupně bojové pohotovosti (pohotovost čís. 1). Orientačně první sled frontového letectva startuje 10 — 15' před odpálením raket a druhý sled podle činnosti nepřítele buď plynule nebo 5 — 10' za ním.

Letecké jednotky, které plní úkol záloh je nutno rovněž zvednout do vzduchu do určeného prostoru, kde setrvávají na ekonomickém režimu letu.

V jiných podmínkách situace může být vzlet frontového letectva zahájen bezprostředně po odpálení raket. Toto uspořádání je však méně výhodné, nezaručuje plynulost úderu a včasný doplňující průzkum ve prospěch raketových vojsk frontu. Je však výhodné pro nenadálou úderu raket bez předcházejícího vzletu letectva.

Po splnění úkolů v prvním jaderném úderu a při odrážení vzdušného nepřítele je nutno zabezpečit přistání letectva na letištích a uvést do bojové pohotovosti k opakovaným vzletům. Organizace přistání letectva po splnění úkolů v podmínkách aktivní bojové činnosti nepřítele je značně složitá.